

Pare
vostè...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...Laburu,
amic!

Any V - Núm. 195

Barcelona, 10 de març de 1935

Preu: 20 cèntims

ELS ASOS DE LA FE

El «padre» Laburu ens converteix

Ens digueren que la conferència humorística de Ràdio Associació de dilluns que ve aniria a càrrec del Pare Laburu. La notícia ens venia de font autoritzada. També ens digueren—però aquesta vegada la font era menys autoritzada—que mena de Font del «Miliu Ràdio» es feien gestions per parir que el Barcelona per ara ésser el locup. Laburu aquella emissora, en tot maio del jove Torsky, que subaquí l'han de jubilar per «be-efic».

Tant una nova com l'altra les acollirem amb tota la quantitat i classe de reserves que s'acostuma. Però en el fons del fons ens quedà litografiat el dubte.

Fou aleshores quan, recordant que nosaltres «també» som periodistes, decidírem actuar com a tals. Una entrevista amb el «padre» ens donaria la llum de la veritat. For dubtes, fora confusions, fora esforços! Ejarne zolo! Havíem d' a la Mercè.

Prenguerem aquesta d'ns de ció i unes quantes prec-

esto! Entonces... Es que tú te has gastado veinte años. Es tuyo. Tienes deber; a usarlo. Dios, que ha fabricado el papel, que ha fabricado las máquinas, que ha fabricado a los obreros que lo han fabricado, y podrá usarlo? Dios, que te ha fabricado a ti, no podrá hacer nada? O lo que te dé la excelsa en fabrica es que tú crees que te cada tus padres?

—No, si jo no... adre son par-tes infimíssimes, pequeníssimes de la creació, adre no valen nada.

—Epl, a veure si em deixarà tar... ha cosa... Jo només volia dir si vostè i la Ràdio...

—Oyeme! Escúchame! Lo que me dices es que radio mis conferencias. Conferencia: estación de partida. Estación término, estación final, estación de llegada: salvación eterna. Reflexiona, hombrecito... Dios te ha construido. Ha construido tus ojos, ha construido tu nariz, ha construido tus brazos, ha

—Però vostè la demana de bona fe aquesta grav creu?
—Creu... creu... creu... creu! ho!

L'Acadèmia de Ciències...

...considera com una provocació que hagi estat concedit el Premi Iglésies a Millàs-Raurell

Encara no ens havíem acabat d'assabentar ben bé que el Premi Iglésies havia estat atorgat al senyor Millàs-Raurell, que deixant de banda totes les feines que teníem en curs de preparació, projecte o execució, vàrem córrer a trobar l'Excm. senyor don Carles de Camps i d'Ozilnelles, ex-marquès del seu mateix cognom i actual President de l'Acadèmia de Ciències.

El trobàrem assegut, més que assegut aixafat, en el seu silló presidencial, amb la cara desfeta i l'aire aclaparat, voltat de la Junta, silenciosa i preocupada, i de tasses de tilla, flascons d'aigua del Carme i ampolles d'aiguana.

—Què prendrà?—ens digué amb un fil de veu—. Ja ho veu, el cop ha estat dur.

—Sí que ho sento. I, com ha estat això?

—Sí, miri—ens digué el doctor Alcobé—. Ha estat de sobte; però ningú no ens treurà del magí, vell dir la massa encefàlica, que la cosa ha estat preparada.

—Sí, senyor; hem estat insultats, i de manera premeditada—digué el secretari, doctor Torroja—. Però això no pot quedar així.

—I no hi quedarà—afirmà amb energia, amb urc i amb malastre el senyor Serrat i Bonastre.

—Anem cap a l'anarquia!—comentà el conservador senyor Bassegoda.

—Això és una provocació—digué el bibliotecari senyor Bofill i Pitxot.

—Una!—clamà el comptador doctor Jardí—; diu una! Comptem les provocacions: ja fou una provocació estrenar Les Ales del Temps. On s'és vist, un pare que no sap qui és la seva filla i uns llicors que fan vorejar el desideratum? I Madama, aquella francesota, uix!, que amb les seves males arts conquistava els aficionats.

—Si no n'eren pas d'aficionats: si són còmics de debò.

—Què ens ha d'explicar a nosaltres, que som els amos de la casa. I aquell estafador dels Brillants de l'Oncle? Voler fer passar brillants falsos per bons... no és immoral? I l'Huracà? Uix! Ex! El complex d'Edip! Fugi, home, fugi! I un noi que es tira pel balcó! I després allò de La Senyoreta Oest entenen-se amb el cunyat, i, per si fos poc, una altra noia que fa, si fa no fa, el mateix, i com aquell porc de l'Huracà, es tira també pel balcó! Compti els casos, si sap comptar, que jo que sóc el comptador ja he perdut el compte.

—Així la prohibició motivada pel premi era una mesura de caràcter general?

—Naturalment, i ja hauríem hagut d'intervenir més aviat, sinó que, veurà, nosaltres som gent de pau i vida tranquil·la que va al llit aviat i no li agrada veure aquestes cosotes. Però quan es lleixen a la premsa tots els horrors que es fan en el nostre escenari, no podem pas restar indiferents. Hi ha-

via el perill que els lectors de La Veu i L'Instant vulguessin veure'ls i era massa responsabilitat per nosaltres.

—Així—vàrem dir, dirigint-nos al President—, vostè va intervenir.

—Sí, i mai no ho hagués fet, perquè la meua intervenció ha servit per provocar aquest sarcasme sense precedents.

—Però, què podien fer?

—Si ho haguéssim sabut hauríem prohibit l'obra de l'Ignasi Agustí.

—L'obra de l'Ignasi Agustí? Però si no la representaven.

—Per això mateix; així hauríem estat d'acord amb l'empresa, per un cantó, i per l'altre, el jurat l'hauria premiada. En canvi ara hem fet un pa com unes hosties.

—Podrien suspendre el jurat.

—Ja ho havíem pensat; però tots els seus membres han acabat la carrera.

—I, per què no prohibeixen les conferències del pare Laburu?

—Veurà... la ràdio no depèn de nosaltres; nosaltres només podem intervenir en coses científiques.

—Precisament per això; la ràdio n'és una de cosa científica.

—Fugi, home, fugi; encara no sap que la va inventar en Torsky?

—En acomiadar-nos, agraits, tornarem a insistir que prouguéssim alguna cosa.

—Quan anàvem a demanar una copeta i dir timentadament: «Bé, vaja, prendrem una copeta», se'ns avançaren amablement.

—Encara que no sigui més que prendre l'hora oficial...

El tractat de Versalles, maltractat

Hitler disposa que de les tropes que tenia, ara en dirà exercit, i de les armes, armaments

Berlin, 17. — El dia d'avui, diumenge següent a ahir, dissabte passat, dia de la proclama del Führer (Heil Hitler!), passant-se versallescament per sota la cama el text, la lletra i l'esperit del Tractat de Versalles, ha transcorregut en mig d'un entusiasme delirant. El poble alemany s'ha llançat de bon matí al carrer, demanant armes i fent llargues cues a la porta de les cases.

En sortir de la missa wagneriana de dotze, el senyor Hitler, acompanyat del senyor Goebbels, ministre de la propaganda, del general Goering, ministre de l'Interior, de l'Aire (lliure) i President del Consell de Prússia, i dels vuitanta-tres funcionaris que li portaven la resta dels uniformes i de les medalles que ell no podia portar a la vegada, s'ha format una manifestació patriòtica que, en mig de heils, banderes i ovacions, ha acompanyat el Führer i els seus acompanyants de strasse en strasse i de platz en platz, fins al Palau del President.

Com que la multitud insistia i els camises brunes li han dit que si insistia sortiria el Führer al balcó, ha insistit, i el senyor Hitler ha sortit al balcó. Tot seguit les ovacions s'han fet més ovacionants i els visques més vius, i el Führer ha fet signe de parlar. Aleshores s'ha fet el silenci. Immediatament el Führer ha fet un altre signe i ha dit que anava dirigit al Tractat de Versalles, i ha indicat la conveniència de substituir la salvació hitleriana per aquesta altra. En un dos per tres ha estat fet el canvi. La nova salutació porta per nom la botifarra de la llibertat d'armaments.

Fet per aclamació aquest important canvi, la comitiva ha tornat a sortir. Hem mirat l'hora. Era la una menys cinc del migdia. La manifestació ha tornat a passar pels diferents strasses i ha arribat davant del teatre de l'Opera, on el senyor Hitler ha cantat un Te Deum a Wotan. El senyor Goering, amb ric uniforme de mamarratxo, ha cantat tot seguit un goering-goering a la pau europea.

El senyor Goebbels, ministre de la propaganda, ha fet un curt parlament de propaganda, lamentant-se de la precipitació amb què s'han produït els esdeveniments que li han privat de tenir a punt uns quants jueus i social-demòcrates, que hauria fet venir de l'estranger per amenitzar la festa.

Immediatament de sentir-ho, s'han aixecat una pila de mans entre el públic, oferint-se. Aquests generosos oferiments, però, no han pogut ésser acceptats, puix que els interessats ocupaven tots càrrecs importants i havien pres amb l'anticipació deguda el deparatiu de la sang, propi del canvi de règim. El Führer ha tranquil·litat aleshores la multitud, que reclamava carn fresca i regalada, dient-li que ell

també n'havia pres, i li ha recomanat que se'n anés tranquil·lament a dinar, recomanant també la botifarra com a plat nacional del dia.—Wolf.

ELS ACTES DE LA TARDA. — ALEMANYA, ARMADA SENSE SABER-HO

Berlin, 17. — Aquesta tarda, en haver dinat, han continuat les manifestacions d'entusiasme. El Führer, fumant un cigar ari de tabac ros, s'ha dirigit, acompanyat dels seus acompanyants i de la multitud, a recórrer la capital, per tal de mostrar al poble que Alemanya, en acomplir el gest de dissabte, no es presentava davant de les potències enemigues amb les mans a la

—Que liquida i plega?
—No, senyor: amplio el negoci.

Els «caballeros» Hitler, mal diplomàtic

Madrid, 16. — Han estat finalment i definitivament alliberats tots els complicats en els fets del 10 d'agost de 1932 contra la República. La notícia ha estat rebuda amb general satisfacció perquè significa una reparació deguda a nombrosos ciutadans que havien exposat la vida per la salvació d'Espanya. Si ara s'aconsegueix condemnar els complicats en l'afar del contraban d'armes per mantenir el règim republicà en els primers mesos de la seva instauració, la satisfacció serà completa.

Corresponsal

Hitler, mal diplomàtic

Londres, 18. — Ha produït una sensació enorme als cercles diplomàtics de tot el món l'actitud d'Hitler de declarar que les armes i les tropes que tenia eren armaments i exercit i no matèries primes manufacturades i mà d'obra. Aquesta declaració extemporànea ha vingut a confirmar que Hitler manca en absolut del més elemental sentit de la diplomàcia. —Havas.

Aquest núm. d'El Be Negre ha passat per la censura

AVIS ALS ANUNCIANTS
Per a totes les ordres o instruccions que estiguin relacionades amb la secció de publicitat d'EL BE NEGRE, cal telefonar al núm. 80.555.

El pare Laburu, rep la premsa a Santa Maria de la Mar

la tauleta de nit, i fèrem via cap a la Mercè.

Trobàrem el prevere en el seu camerino fent gàrgares.

—Nosaltres som periodistes, i veniem...

No ens deixà continuar.

—Hombre! Hombrecito! Oyeme. Obrerito que llevas el periodiquito debajo el braco, medita. Has fabricado tú el papel? Has fabricado tú la tinta? Has fabricado tú las linotipas? Has fabricado tú a los obreros que han fabricado todo esto?

—Home... Jo, veurà...

—Calla! No me interrumpas. Por qué llevas el «Corderito Negro» debajo el braco? Por qué lo rompes? No lo rompes, pero es igual. Por si lo rompieras. Porque te has gastado veinte centimitos. Es tuyo, claro. Tuyo, tuyo, tuyo! Es absurdo que alguien te niegue el derecho de hacer lo que quieras con él...

—Bé, però el cas és que jo...

—Oyeme! Medita. Tú me entiendes. Es la ventaja de hablar a periodistas. Tú no has hecho nada del periodiquito. Tú no has fabricado el papel. Tú no has fabricado la tinta. Tú no has fabricado las linotipas. Tú no has fabricado los obreros que han fabricado todo

construido tu estómago, ha construido tus intestinos. Enfermos del estómago e intestinos: Servetinal, Servetinal, Servetinal. No somrias. Olvidadas que se trata de conferencias radiadas. Dios puede hacer de ti lo que le dé la gana. Lo oyes? Lo que le dé la gana! No es mejor menos mujeres, menos prostitución, menos champán—bebed champán Canals y Nubiola, es el mejor—, menos negocios turbios, menos morfina, menos...? Tú me dirás: «Padre...» «¿Qué?» «Es que me gusta.» «¿Y qué? Y qué? Te gusta; bueno, y qué?» No te gustaría a ti saber hablar como yo y tienes que conformarte? Pues conformate con menos champán, menos mujeres, menos negocios turbios, menos prostitución, menos masturbación... (antes lo habia olvidado).

—Sí... No... Es clar...

—Oyeme, hombre! Tú crees, ahora?

Uns segons de silenci, i després: —Sí, crec.

—Este «crec»... Se ha roto algo?

—Sí, padre: el silencio.

En aquest moment la porta del camerino s'obrí una mica i la veu d'un groom disfressat d'escolà digué:

—Padre, a escena!

CONFERENCIAS DEL PARE LABURU

—Vés, corre, tanca les onze mil verges!

SANT JOSEP

L'agent. — I per què ha encès el tramvia?
La dona de l'anarquista. — Veurà, com que el meu marit m'ha dit que fes crema...

hauria passat malament si el senyor Hitler no crida, enèrgic i en alemany:

—Què feu? No veieu que és Goebbels?

S'ha produït un moment d'estupor. Goebbels! Anaven a linxar Goebbels! El públic ha reaccionat immediatament i ha cridat frenètic:

—Heil Goebbels!
—Mala negada! — ha murmurat Hitler, fent castanyola amb la mà esquerra: si ho sé...

Però ja havia passat el perill; Goebbels tornava a ésser sà i salvat dalt de l'estrada, fent amb la mà signe que anava a parlar.

—Señogues e señogus, alemanos e alemanas—comença—. Veo que mi pequeño truquesito ha dado resultado satisfactoriamente patriótico. Para celebrarlo voy a presentar a ustedes un curioso e maravilloso juego de manos que a todos ustedes ha de interesar. Aquí tengo yo un pañuelo y aquí un marco, y pongo el marco en el pañuelo y veremos como este marco, sin que yo lo toque, hará venir solito solito otros pequeños marcos dentro del pañuelo.

«Ahora lo decaremos aquí y mientras tanto voy a presentarles la última novedad de la propaganda genuina y garantizada germana.

«Aquí, señogues, tienen ustedes un frasquito pequeña e inofensiva, útil, de la mayor utilidad en todos los casos e que yo no les venderé a tres ni a cuatro marcos, ni a cinco ni a seis. No, un producto como este yo lo doy por medio marco, porque es de propaganda, y ustedes dirán: si, pero gastamos medio marco, que buena falta nos hace, y para qué sirve el producto? A lo mejor el producto no sirve para nada. No; el producto no sirve para nada, sino para todo, como todo producto maravilloso e de propaganda. Por ejemplo: tienen una cadena de reloj, un reloj o un cortaplumas para cortar lápices? Deme, señor, este reloj de víquel y verá que lo froto y queda como de plata. Pero no, señor, no queda de plata, sino que queda un obús i la cadena una ametalladora.

«Señor, aquí tiene su obús y su ametalladora, y deme, señor, sus cortaplumas de cortar lápices. No es engaño, señogues, y no más han de ver que frotando el cortaplumas de cortar lápices con el líquido del frasquito, salen seis pares de bayonetas.

«Y todo sólo por medio marco, con el folleto explicativo de su uso. No hay engaño o se devuelve el dinero. Presios de propaganda del tercer Reich sin competencia. Quién quiere otro?»

En un moment el senyor Goebbels ha acabat les existències. Tot seguit la comitiva, armada de totes armes, s'ha dirigit a veure les diferents obres de defensa. En passar davant el vell Reichstag, les columnes de la fatxada s'han inclinat i han fet unes quantes evolucions; després han disparat vint-i-una canonades. El Führer s'ha deturat després davant dels aparells distribuïdors de xocolata i postals de l'estació del Metro, hi ha tirat unes monedes, ha fet el signe nazi i els aparells han deixat caure pistoles, fusells llança-raigs de la mort i paquets de microbis de la diftèria. Ha arribat el Metro i, acostant-s'hi el Führer, ha estirat una anella i ha quedat el Metro convertit en un avió gegant subterrani de bombardeig per les claveres.

La comitiva ha pujat altre cop al carrer al punt que passava un venedor de cacuets i tramusos amb un carnet on hi deia: El Pelegrí. El Führer li ha fet l'ullet i el públic ha tingut el temps just per arremolinar-se a les vores. El Pelegrí ha quedat convertit en un cuirassat de 38.000 tones.

—Com aquest—ha dit el senyor Hitler—en tenim 18.000.

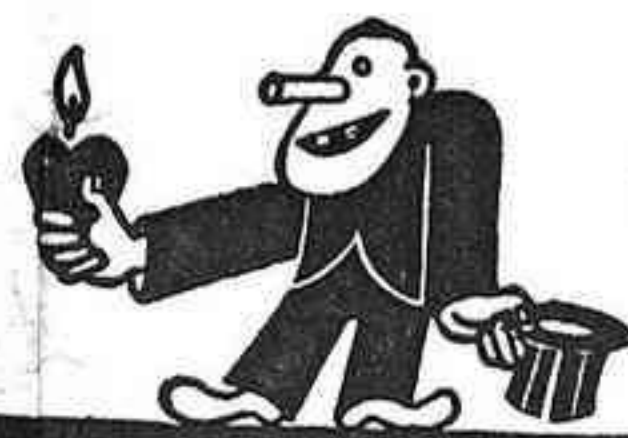
En passar per davant d'una farmàcia, el Führer ha picat de mans. Tot seguit ha acudit el vigilant, que ha fet obrir l'establiment, i el farmacèutic ha participat al públic que per ordre del Führer ja no venia medicaments, sinó metzines i microbis per a la guerra química.

Un triple hoch ha esclata amb entusiasme; però el senyor Hitler ha imposat silenci.

—I ara — ha acabat — a complir tothom amb el seu deure: Deutschland über Alles! A fer la guerra amb tot perquè ja no hi ha la pau de Versalles, que era l'única que aguantava la pau. Ja heu vist que estem ben armats; tot han d'ésser armes, fins els nostres, die, fins els vostres cadàvers. Que quan un de vosaltres caigui, el seu cadàver, amb una ferma voluntat nazi, empesti mig món. Jo ja compleixo el meu deure de viu en viu.

L'ovació encara dura a l'hora que telegrafio. — Corresponsal.

amb el cor a la mà

“EL BE” CIENTÍFIC

On va el nudisme?

Des de que el món és món ha pogut observar-se en la majoria dels ciutadans un afany desmesurat per la contemplació de l'effigie dels altres ciutadans de sexe oposat. Ilegitims ciutadanes, i precisament dels moments en que aquestes van més alleugerides de roba.

L'apreciació del que pot considerar-se un alleugeriment, però, és el que més variacions ha sofert dintre d'aquesta vida diguem-ne contemplativa.

En els temps purs, per bé que remots, d'Adam i Eva, com que nosaltres sapiguem—no es coneixia la fotografia, no podem imaginar-nos fins a quin punt Adam s'hauria extasiat contemplant a Eva por Manassé, cosa per altra banda difícil de calcular pel fet d'existir en aquella època la competència terrible de la contemplació a lo vivo, o sigui de carn i ossos.

De seguida, però, que els costums anaren posant capes damunt del cos de femina (eh!), s'entaulà la lluita entre aquests costums i l'afany masculí que estem estudiant. En un principi aquest fou servit per l'art. Més endavant s'hi barrejà la pornografia. Explicar els seus avenços serà interminable; les cròniques de l'Edat mitjana en contenen i no acaben.

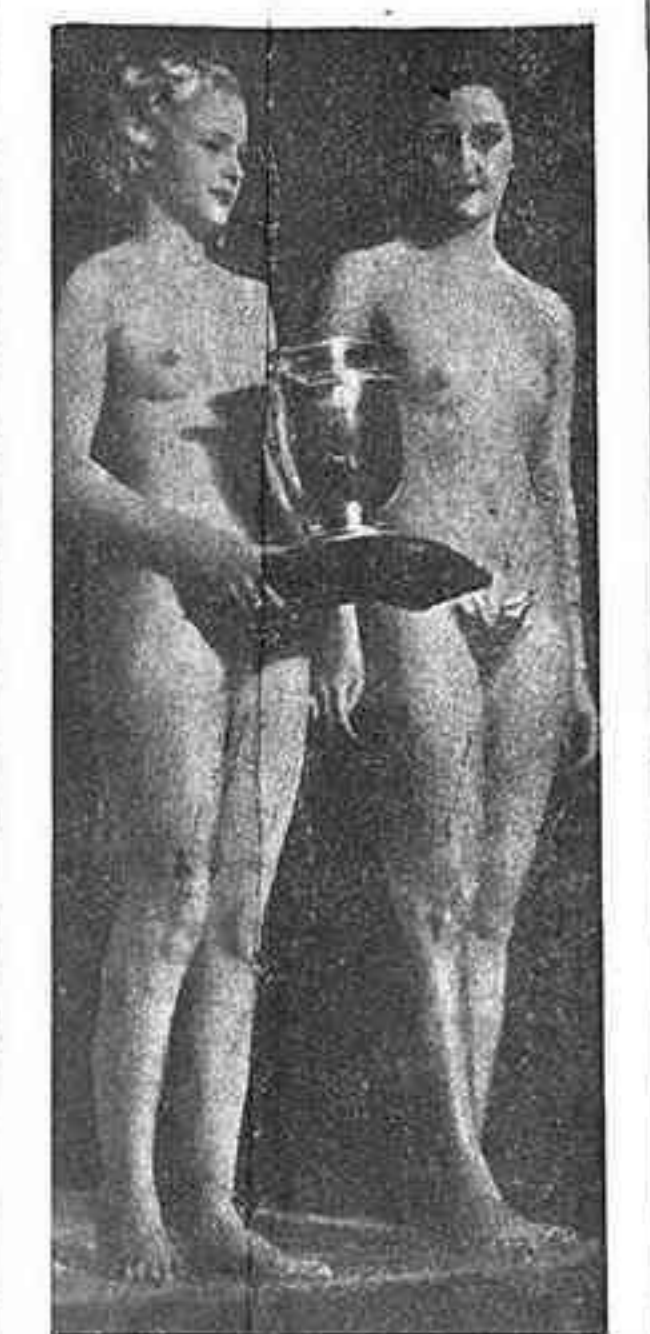
Per reacció la dona anava afegint robes, vels i gasses a la seva indumentària, sense comprendre, pobreta!, que el que feia era despertar encara més el desig. Sortosament aquest desig es satisfecia amb ben poca cosa.

Reproduïm una actitud picaresca d'una gran vedette del segle passat que havia fet tronar i ploure en temps dels nostres avis. Avui, només amb la roba que porta al damunt aquesta excitant senyora, podria fer-se tot el vestuari d'una revisa.

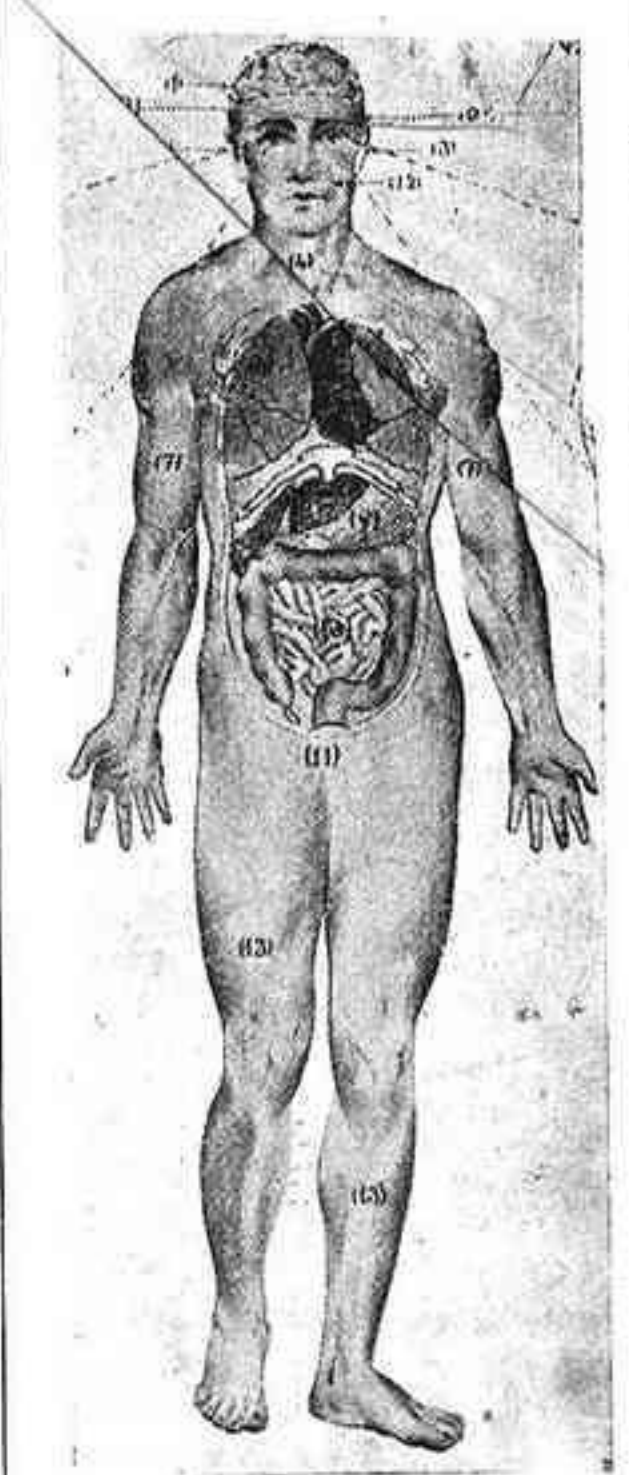
un pou: un pu en el qual va caure de cap. Però la veritat també hi havia caigut—per això la pàgina sortint-ne—i Crònica va fer com la Veritat i com que la Veritat surt del pu despullada, Crònica va sortir del pou publicant una dona despullada a cada pàgina.

Primer anava amb vels o disfressades per l'anassé i el seu col·laborador Riba. De mica en mica els vels han anat desapareixent i ara ja surten omès amb unes frotetes. Vegeu l'mostra.

perdut els estrepes. Jugant-se el tot pel tot, la setmana passada va sortir amb la portada que reproduïm a continuació.

Això havia de repercutir en les publicacions nudistes i, en efecte, ha repercutit, i de quina manera! Pentalfa, que és l'única revista nudista que apareix, som els primers en posar el crit al cel. Les autoritats, i sobretot l'Acadèmia de Ciències, tenen la paraula.

El lector veurà amb horror fins on ens ha portat aquesta competència. Ara, per despatxar, ha estat un home; no tardaran, però, a venir les parades d'interioritats femenines als quioscos de la Rambla.

Ja no n'hi ha prou amb publicar els nudits del cos humà per fora! Ara s'han empecat aquesta exhibició d'interiors!

ELS HOMES FORTS

Ha tornat de París, on menjà el pa amarg de l'exili, el regidor i tinent d'alcalde de Barcelona senyor Antoni Vilalta.

Fort d'aquest títol, el senyor Antoni Vilalta s'ha presentat ara a la justícia i als seus amics del Partit Nacionalista d'Esquerra, els quals l'esperaven amb els braços no oberts.

LA SALUT TRANS QUE TOT

El senyor Sunyol, regidor, definitivament restablert de la grip, que ha sofert aquests dies, sembla que està disposat a començar en el seu setmanari La Tribuna.

CORDIALITAT

Entre les moltes proves d'afecte d'amistat i de consideració de que ha estat objecte el senyor Carles Pi i Sunyer, des de que fou alliberat, no és pas la menys remarkable la que ha rebut del tinent coronel Martínez Herrera, el qual, com es recordarà, ocupà militarment l'alcaldia el 7 d'octubre i fou substituït més tard pel senyor Pich i Pon.

QUI GUANYA, PERL

Copiem del Full Oficial del Diari l'ulls els següents paràgrafs de l'escena del partit Barça-Oviedo: «Oviedo, 17. — El Barcelona ha fet un excellent partit en Buena Vista i ha estat mereixedor de la victòria. Durant tot l'encontre li ha correspost la iniciativa, i la seva superioritat tècnica s'ha palesat damunt l'Oviedo, que ha actuat bastant desentencat. El Barcelona estigué sempre davant el seu rival en el marcador i superà l'Oviedo en tot: en joc, velocitat i encert.

Tot el Barcelona ha jugat bé: porter, defenses, mitjos i davanteres, però el principal artífex ha estat Berhessy, qui ha fet un partit magnífic. En canvi, l'Oviedo no ha donat resultat. Fallaren Soladromo, el defensa Caliche, i mancà començió i profunditat a la davantera. El partit fou molt interessant. La tècnica blau-grana s'enfrontà el coratge local. En el segon temps s'imposà també el Barcelona.

Resultat de tot això: Oviedo, 4; Barcelona, 3, i un nou valor per al periodisme esportiu: el corresponçal a Oviedo del Full Oficial del Diari l'ulls.

ELS BONS COSTUMS

El rosat diari El Mati, en la seva edició del passat dissabte, parla de cinema. S'ocupa del film de Marta Eggerth Su mayor éxito, i el troba d'allò més bo. Tot: la música, la presentació, l'esperit del film, la realització dinàmica. Una meravella, simplement. L'última, però, de l'afició que demostra Marta Eggerth a certes llibertats en la indumentària, per dir-ho amb les mateixes paraules que el crític cinematogràfic de El Mati. Sortosament, si bé les llibertats esmentades «ultrapassen els límits dels bons costums, no infringeixen els de la decència».

Arta que, per tal d'evitar el rubor dels lectors del diari ruboritzat, el gravat que publiquen de Marta Eggerth apareix amb un vistós pegat blanc que li tapa tot el pit. Sem-

CALÇAT
de immillorable qualitat a preus molé econòmics
HOTEL DE VENTAS
PELAI, 8. - TELEFON 14370
SUBHASTES tots els dies de 4 a 7 tarda

Mercat d'ocasions
Compra - Venda - Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCASIO
Corts. 414 - Telèfon 30422

ES SUPRIMEIX PRESENT. EN EMPRENDE UN VIATGE EN TREN, AUTO, VAIXELL O AVIO.
UNA DOSI DE **CEREBRINO MANDRI**
EFICAC I INOFENSIU

De la Societat d'Atracció de Forasters
Per casualitat ens ha vingut a parlar a les mans una de les notes ofioses que l'Atracció de Forasters sol trametre a la premsa. Diu així:
«La Junta de la Societat d'Atracció de Forasters ha pres en la seva darrera sessió els següents acords:
Veure amb complença la florida dels ametllers; felicitar la Direcció de la Fondu de Dalt de Sant Martí de Suroques per haver fet adobar la banyera; nomenar Delegat d'aquesta Societat a Taoumbouava (Africa equatorial) a Oriol Kawkotula; concedir el Diploma d'Honor de la Societat i la medalla de bronze a Sir Malcolm Campbell amb motiu d'haver batut el rècord mundial de velocitat en automòbil; fer lliurament de vint fullets de propaganda de Barcelona a l'Aviador Iglesias perquè els distribuïxi, durant la seva pròxima expedició al Brasil, entre les principals tribus de l'Amazonas; atorgar una subvenció de vint-i-cinc pessetes als organitzadors del matx Carnera-Gironès que ha de tenir lloc pròximament a la Monumental; trametre un ofici al President dels Sindicats de Turisme de Vladivostok felicitant-lo en el dia del seu sant; comprar una botella de mig litre de tinta de copiar per al consum de les Oficines de la Societat; adquirir vuit segells de cinc per a la tramesa de propaganda a l'estranger durant la pròxima campanya de les Festes de Primavera; finalment, felicitar la Direcció dels Serveis Meteorològics amb motiu de les nevades d'aquests últims dies, que han vingut a demostrar una vegada més que Barcelona, ara més que mai, és ciutat d'hivern.»

LABORCA LA VIDA
COITZACIONES
T. G. C. 43-10
Lligung 24-
Cambossing 37-
Alcohols 85-
Valdepeñas 16-
Laburu-oratorios de la Compañia de Jesús. . . 473-84
Sanjurjo's (10 d'agost). . . 0.25
Nacionalsozialistenheilhitlerstrassen. 40-774-73
Manufactures de la Pau (Versalles) 0.05
Krupp-Creusot. 3-523-

Corbates GRANDMOND
Elegància incomparable
DANIEL'S

CORREU... HI TOTS!
Cabreta. — Esplèndid! Per què no insistiu?
J. M. P. — Un altre J. M. P. m'encarrega de felicitar-vos. Amb uns quants col·laboradors com vos, El Be es faria sol. Cregueu que ens convidaria, almenys per una temporada.
Pla. — Va, una mica retocat, per donar la proporció. Records a la Carne i a la Nena.
C. Or Secat. — Bona «ovella»!
Làrius. — El vostre temperament humorístic brillaria més a La Traça.
R. I. P. — Un altre dia, germà.
Joan i Pere. — Sí, sí... però heu de tenir present que hi ha censura.
Carreu. — El mateix us diem.

Biberon RILLO
L'únic que sense ballir-se permet una neteja absoluta
Venda en Farmàcies i Ortopèdes
Dipòsit general **A. LORAN**
P. Urquinaons, 2.-BARCELONA

CORBATES GRANDMOND
Jamai superades

LA REGLA
SUSPESA tornarà ràpidament i sense perill amb «PERLES FEMI»
Rebutgeu imitacions que aprofiten la fama d'aquest célebre producte

El Be a les Follies

LES ESTRENES

Es pecat o no és pecat el film de Mae West que projectaven la setmana passada al Capitol? El títol és *No es pecado*, el que sembla indicar que no n'és de pecat; però els anuncis prometien un programa picant i només per a adults, el que sembla indicar que sí que era pecat veure'l.

En realitat, ni és pecat ni deixa d'ésser-ho; és, simplement, un film de Mae West, més ben dit, una nova versió del film de Mae West: modes de fi de segle, remenaments d'anques, parlar arrossegat i allò que en diuen insinuants, i amb doble sentit, és a dir, el disc, tot el disc i res més que el disc, de Mae West.

MARYLAND

Tots els dies formidable èxit del film basat en un tema originalíssim

VALENTI EMOTIU, FORMIDABLE!

Casados y felices, és un vodevil francès que anava al Capitol en companyia de Mae West. També no és més que per adults i això, encara, només a estones, perquè tot sovint resulta ensopit. Per demostrar que és per adults ens hi ensenyen una senyora en el bany i unes quantes escenes una mica compromeses. Prou innocent en conjunt per portar-hi els papàs.

ADOLPHE MENJOU en DEJADA EN PRENDA. Comèdia moderna bella com un conte de fades de l'antigor. És un film PARAMOUNT.

Alegria estudiantil, és un film d'aquells que es produeixen quan no se sap què fer. És un film on hi ha broma, i esports, i estudiants enamorats i anar fent. Sort de Jack Oakie que és un actor simpàtic que sempre va bé. Un film molt pacífic: no mata. El projectaren la setmana passada al Coliseum. És el descans després de *A todo gas*.

En canvi projectaven al mateix Coliseum un Max Fleischer — film de dibuixos, el lector ja ens entén — que és una delícia de tècnica, execució i humor. Es titula *Riete, Payaso* i és un film de Betty

SHIRLEY TEMPLE TIVOLI
GRAN EXIT
OJOS CARINOSOS FOX

Boop en combinació els dibuixos amb fotografies que també fan coses extraordinàries. El pallasso Koko té mal de queixal i Betty vol arrencar-li'l, i després d'una mena de lluita lliure entre unes alicates i una dentadura postissa, que és una meravella, usa els gasos hilarants per convèncer el pacient, i aquests s'escampen per la ciutat fent esclatar en rialles persones i coses, entre altres uns autos que es desfan de tant riure. Max Fleischer, que semblava haver-se aturat, emprengué una marxa rapidíssima fa poc amb Popeye el mariner i ara es veu que continuarà amb els seus altres ja vells personatges. Els amants de la fantasia pura li ho agrairan.

Vaya Niña!, en canvi, és un film anglès que el dia que en poguéssim fer un aci de semblant ja podríem dir que el país està salvat, no perquè sigui un film còmic, que aci, si no els fem els vivim, sió per intel·ligent. Hi trobem una actriu molt coneguda del cinema americà, Thelma Todd, i un actor anglès no gaire conegut aci, Stanley Lupino, que fan una parella d'aquelles que en Sebastià Gasch no dubta una dècima de segon a qualificar d'ideals (quan ho encerta, s'entén). El film és una transposició de *La feréstega domada*, de Shakespeare, als nostres temps, amb una sèrie de detalls que són grans troballes, i un aire de ballet amb unes tendències que s'enduen l'espectador. Un film que cal veure al Maryland o on el facin.

ACTUALIDADES

Sessió continua de 3 tardes a 1 mat.
Meravelles Nortenyas
Perdoni els meus cadells
amb SHIRLEY TEMPLE
Solent únic: UNA POSSOETA

Al costat de *Vaya Niña!*, projecten al Maryland un film alemany amb Magda Schneider, *Feliz Viaje*, que no demostra altra cosa que la superioritat de l'humor i la intel·ligència anglesos sobre els seus equivalents alemanys.

Mi compañero el Rey, és un altre film anglès. Aquest no és un film d'actor, sinó d'actriu, i la protagonista és una famosa actriu còmica anglesa, Grace Fields, nova a casa nostra. El film ve a ésser una cosa així, encara que no ben bé, com el trasllat de Nell Gwyn als temps actuals i la protagonista és una noia dels barris populars de Londres que conquista el fill d'un rei d'opereta amb la seva simpatia i el seu desvergonyiment. Però quin simpatia i quin desvergonyiment! Els autors i els actors de teatre popular de casa nostra farien bé de fixar-s'hi una mica. Grace Fields però, a més d'una gran actriu còmica, canta molt bé i, quan cal, fins molt malament. Un film que recomanem als nostres lectors per quan el facin en un altre cinema, ja que al Metropol diuen que no els interessa més que el públic de dreta.

Amb *Mi compañero el Rey*, projecten al Metropol un film titulat *Cantad, pecadores*, que no és ni una conferència del pare Laburu ni una allusió a la peça obligada del concurs de caramelles «Els pescadors», perquè no és *Cantad, pecadores* sinó *Cantad, pecadores*. Una confusió semblant varen tenir-la la setmana passada alguns

italians que anaren al Fantàsio pensant-se que *La Generalità* era un film italià sobre la Generalitat.

Cantad, pecadores, és un film de gangsters, però de gangsters de bon cor i disposats a sacrificar-se. Es veu que això del gangsterisme és ja tan mal negoci, que mentre puguin salvar l'ànima ja en tenen prou. És, no cal dir-ho, un film americà, i el més bo de tot és un embriac que es dedica a matar gent sense saber perquè i es mor sense que el toquin. També és notable l'anunci del film que donaven al Metropol que semblava la coberta d'una novel·la més o menys pornogràfica.

METROPOL
TOTS ELS DIES GRAN EXIT
ALBERT PREJEA i BLANCHE MONTEL
en
NOVATOS DEL CIELO
(GALIA FILMS S. A.)
Marie Glory, René Lefevre i Arlette Marchal
en
«POBRE» DON JUAN
Una pel·lícula Unió Film S. A.

Al Publi-Cinema va haver-hi cua la setmana passada per assistir, còmodament assegut en una butaca, tre es pens que l'obra que en aquella colla de savissos de barbes apostòliques, és quan hom es dona compte que allò de Barcelona ciutat d'hivern és un mite.

En els films, com en totes les coses, el més difícil és trencar el glaç, i com que en aquest film el protagonista no fa altra cosa, no cal dir que té l'èxit assegurat. Hi ha un *traveling* (!) d'una gavana en ple vol que és una meravella. I unes escenes del naufragi del *Txelusquin* impressionants. Aquesta setmana fan la segona part, amb l'apoteòsica rebuda dels nkfrags a la Plaça Roja de Moscú. No ens ho deixarem perdre.

MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5.-Tel. 21966
Tardes: 3'30, 5'30 i 7'30 (contínua) Nit, a les 10.
TOTS ELS DIES GRAN EXIT DE
James Cagney, Magde Evans i Frankie Darro
en
POR EL MAL CAMINO
Film Warner Bros
Noticiari Bavaria Films i Dibuixos
Butaca: 2'20; a les 7.30 i 6'5

Al Fantàsio hem vist *Su mayor éxito*, no el més gran èxit del Fantàsio sinó el més gran èxit de Marta Eggerth, però tampoc el de Marta Eggerth sinó el del personatge que ella interpreta, que és la cantant vienesa Teresa Krones. És un film l'acció del qual passa a l'època romàntica i, per tant, és un film romàntic perquè sinó no s'explicaria que es desperdiciés una època tan agrada, amb cant agradable i crinolines i amor i tota la lira. No és el més gran èxit del Fantàsio però és un film molt agradable i ben fet.

I ara que hem parlat del més gran èxit del Fantàsio hem de recordar que al Fantàsio s'ha projectat aquesta temporada *Sucedio una noche*, film Columbia, magnífic, de Frank Capra i interpretat per Claudette Colbert i Clark Gable que ha guanyat el premi de l'Academy of Motion Picture Arts and Sciences, de Los Angeles, com el millor film de l'any, de millor adaptació, de millor direcció i de

millor interpretació per part dels protagonistes. Valdria la pena de reposar-lo i en sessió especial de gala. És una simple suggerència. Ah! i sense doblar!

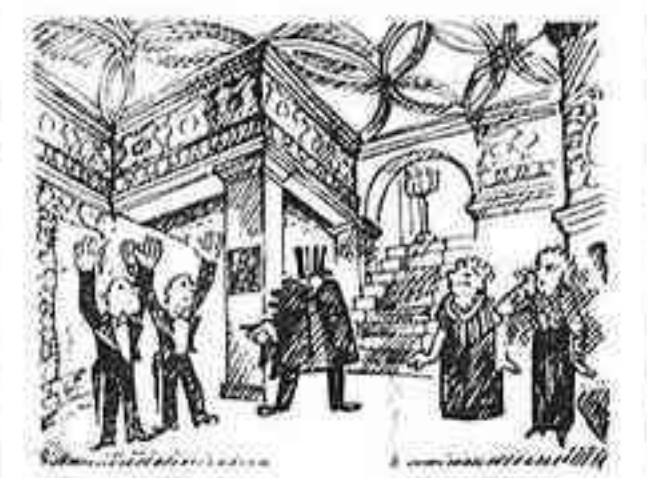
PUBLI CINEMA
Passatge de Gràcia, núm. 57
Telèfon número 7968
Sessió continua 3 tardes a 1 matí
Seient i pesseta
Reportatges d'actualitat Mundial
Segons Visió
UEFA Exclusiu - ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

També al Fantàsio hem vist una altra *Silly Symphonie* de Walt Disney *La diosa Primavera*. Ens sap molt greu de dir-ho, però ho hem de dir: Walt Disney en aquest film està baix de forma, hi ha un dimoni dolent de confiança, una deessa Primavera que és una nina de ball d'obsequis o de cromó de xocolata i uns focs artificials a l'infern que semblen projectats per en Carles Bohigues. I els dobles! El dimoni canta com en Ramon Martori i la Primavera com la senyora Mercè Nicolau.

Broadway por dentro, que projectaven al Tivoli, podria titular-se de qualsevol altra manera; però com que comença que es veu una porta i un pany i el forat del pany, i pel forat del pany el Broadway i tot seguit ve l'acció. També podria portar aquest títol si tingués una intenció satírica més forta de la que té, perquè hi ha un gangster que imposa una xicoteta que havia conegut de petita com a estrella d'un cabaret. Si la nota fos un rave la intenció del film es comprendria; però aquest es torna sentimental i acaba que la noia s'enamora d'un altre i el gangster s'...

MOLT BEE!

Teatre Principal Palace i d'EL BE NEGRE
Un acte tanany natural de "Miss Thery?" d'Eric Casanova

La troca s'embolica en el hall de la casa del senyor Banyeres, a Londres. A causa del misteri, no se sap qui és que se'l ha gastat, si el senyor Banyeres o el senyor Niella, però el cas és que al hall no hi falta res. Més aviat hi sobra alguna cosa.

Sr. Banyeres. — He rebut un anònim esgarriós; un anònim anunciant-me el robatori del collaret *Toujours nouveau* que porta la senyora Morera i la canada d'una obra policíaca, d'autor anglès, a la vista del públic. (Encara el senyor Banyeres no ha acabat de pronunciar aquestes paraules, quan s'apaguen els llums)

Un dels pocs moments en què el misteri es veu clar

i es senten unes grans plantafades i uns crits esgarriosos.)
Els crits. — Ai!, ai!, ai! U!, ui!, ui!...
Els cops. — Pif!, paf! Pum!, plaf! (Quan s'encenen els llums, el senyor Banyeres porta les galtes inflades i es veuen les cames d'una persona que fuig per la xemeneia.)

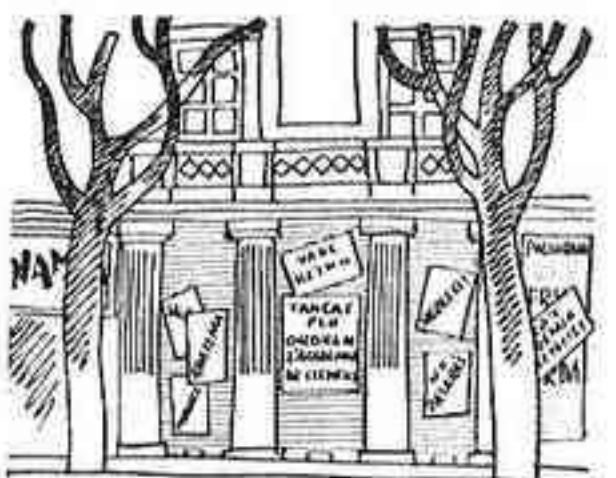

LA SUSPENSIÓ DE «FRUITA VERDA»
— Sembla mentida que l'Acadèmia de Ciències s'entretengui amb aquestes coses!
— Doncs miri si s'entreté, que encara no ha tingut temps de treure la corona reial de la façana.

és així per dintre, no sabem pas de què es queixen. El film, però, és molt ben fet: es dirigeix per Lowell Sherman, un gran director que va morir no fa molt i hi pren part Russ Columbo, un crooner de la ràdio americana que també és mort; mori en engagar-se una pistola vella a un amic seu; la bala reboté sobre la taula del despatx

Al Catalunya, finalment, hem vist *El tren de las 8'47*, tret de l'obra de Georges Courteline. Un film francès? No: espanyol. Un film de còmics vells i arrugats, que fan de soldats, tocs de corneta i escenes que no hi surten perquè havien quedat massa bé. Hi ha, però, les altres. I a...

Teatr Poliorama i d'ELBENEGRE
"Fruita Verda". Tres actes de mal camí per J. Millàs-Raurell

L'escena representa la façana del Teatre Poliorama amb les portes tancades. En una d'elles hi ha un gran cartell que diu: «Obra suspesa per ordre de l'Acadèmia de Ciències Exactes». Al voltant, tot de fulls de diari amb inscripcions d'aquesta mena: «Anatema!», «sacrilegi!», «immoralitat!», «perdició!», i al peu de cada un les firmes dels Prudencis Bertranés i els Ignasi Agustins més purs del país. Darrera la porta, a més d'un fus, hi ha la senyora Nicolau, l'autor, l'empresari, tota la companyia i els vint-i-tres espectadors que havien vist l'obra pagant religiosament i laicament l'entrada. El senyor Pous i Pagès s'ha fet escàpol.

Sr. Nicolau. — És una ignomínia!
Sr. Millàs. — Vostè també?
Sr. Nicolau. — No, home; jo no vull dir l'obra: vull dir la suspensió.
Sr. Aluges. — Ben mirat, però, potser no n'hi ha per tant.
Sr. Millàs. — És clar que no!
Sr. Aluges. — No, home; jo no vull dir la suspensió; jo vull dir per lamentar-se'n d'aquesta manera. Farem un parell més de Madames, i qui dia passa, subvenció empeny.

Sr. Bové. — Sí, vostè rai, aviat ho té arreglat! Però a mi no poden pas deixar-me en aquest estat!
Sr. Aluges. — No s'hi amoïni, que per l'obra d'en Sagarra hi tindrà mitja feina feta.
Sr. Bové. — Així, ben mirat, encara hi hauré sortit guanyant.
Sr. Aluges. — És clar que sí; i jo també.

Sr. Millàs. — I fins jo i tot, potser!
Sr. Nicolau. — I jo, i tots ple-gats!
Els vint-i-tres espectadors, etc. — Menys nosaltres. Nosaltres hi hauríem guanyat més si l'haguéssim suspesa abans d'estrenar-la.

TEATRE OLYMPIA
Grandios Esdeveniment a Benefici dels Hospitals
Tardes
REVUE-RADIO RECLAM
Espectacle dinàmic de propaganda escèntrica original de
Joaquim Montero i Baldo-mer Gifré
Música de JAUME MESTRES
Nits
EL MUNDO DE LA LUNA
Opereta arrevistada
Demà dijous, inauguració

Es diu que Molière, quan acabava d'escriure una obra, abans de lliurar-la a cap empresa, la llegia a la seva minyona, i si agradava a aquesta, l'estrenava, i l'èxit corroborava sempre el judici favorable de la serventa.

Així comença l'article que el crític de *L'Instant* dedica a l'obra *Miss Thery*. A continuació, afegeix:

Joan Niella, l'empresari del *Principal Palace*, ha fet una cosa semblant amb *Miss Thery*.

Amb èxit? Amb èxit! De tal manera que, sempre segons *L'Instant*, aquest d'adoptar el procediment de Molière i Niella, si el que es vol estrenar és per a dur gent al teatre.

El procediment Molière-Niella! I per què no comença per aplicar-lo el crític de *L'Instant* llegint els seus treballs a la criada?

Es clar que amb les noves lleis socials hom no es pot exposar així com així a explotar el servei.

El procediment Molière-Niella ens suggereix moltes coses.

Per exemple: posats a cercar l'èxit popular, no seria millor que ja fos la mateixa criada la que escrivís les obres i després les llegís a l'autor?

Ens temem, però, que tampoc aquest procediment sigui cap innovació. Almenys, pel que es refereix a les obres del senyor Gastó A. Mantua.

Llegim que els senyors Enric Casanova i Lluís Elies han acordat fer una obra en col·laboració.

Ens fa una por que no es distreguin i escriguin *La Dama de les Camèlies*!

Encara no hem arribat al dissabte de Glòria i ja es parla de la temporada 1934-35. Els rumors al·ludeixen a una formació Vila-Davi, sota empresa Niella, una formació Tàpies-Borràs, sota empresa Fernández-Burgas; i, finalment, següent copiant una formació Nicolau-Martori, en un bon teatre. Un bon teatre, rai... Mentre no ens siguin ells, de bons...

SASTRERIA I CAMISERIA DANIEL'S
LA MILLOR INDISCUTIBLEMENT

Tots els diumenges *La Publicitat* publica una pàgina dedicada als infants, en la qual hi ha una secció de mots en creu.

Fins aquí, res a dir. El cas no esdevé greu fins que *La Publicitat* obsequia els infants que resolen els problemes de mots creuats... amb localitats pel teatre Poliorama!

Denunciem el fet a la Junta de Protecció a la Infància.

Entre els aficionats al teatre s'ha tractat d'escatir quin dels dos directores, en Pous i Pagès o en Fages de Climent, sap menys de dirigir.

El problema no és tan senzill com sembla. Les obres que posa en Fages, les dirigeix en Pius Davi i les que posa

Frontón Novedades
Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit grans partits a quiniclas pels asos de la pala.

en Pous i Pagès, no les dirigeix ningú.

Bé és veritat, també, que en Fagès no cobra, però surt a saludar; en canvi, en Pous i Pagès cobra cinquanta pessetes diàries des de primers d'octubre, però no surt a rebre les aclamacions.

Trobem, en definitiva, que és millor director en Fagès de Climent.

SALA PARÉS

EXPOSICIONS DE PINTURES
V. SOLE JORBA
I J. VANCELLS

Després dels senyors Gil Robles i Rojo Villanova, ha vingut en viatge de propaganda el senyor José María Peman.

La seva obra *Quando las Cortes de Cádiz...* ve a demostrar que mentre no governin els de la Ceda, no anirem bé.

Es un criteri.
A nosaltres, però, no ens satisfarà fins que escenifiqui la vida del senyor Lerroux.

Creacions DANIEL'S
Corbates GRANDMOND

El senyor Ignasi Agustí troba que el senyor Peman és un gran poeta i un bon dramaturg.

Es un altre criteri. Bo, sobretot, per al *Diario de Barcelona*.

L'Acadèmia de Ciències ha fet treure del cartell del Poliorama l'obra de Millàs-Raurell, *Fruita verda*.

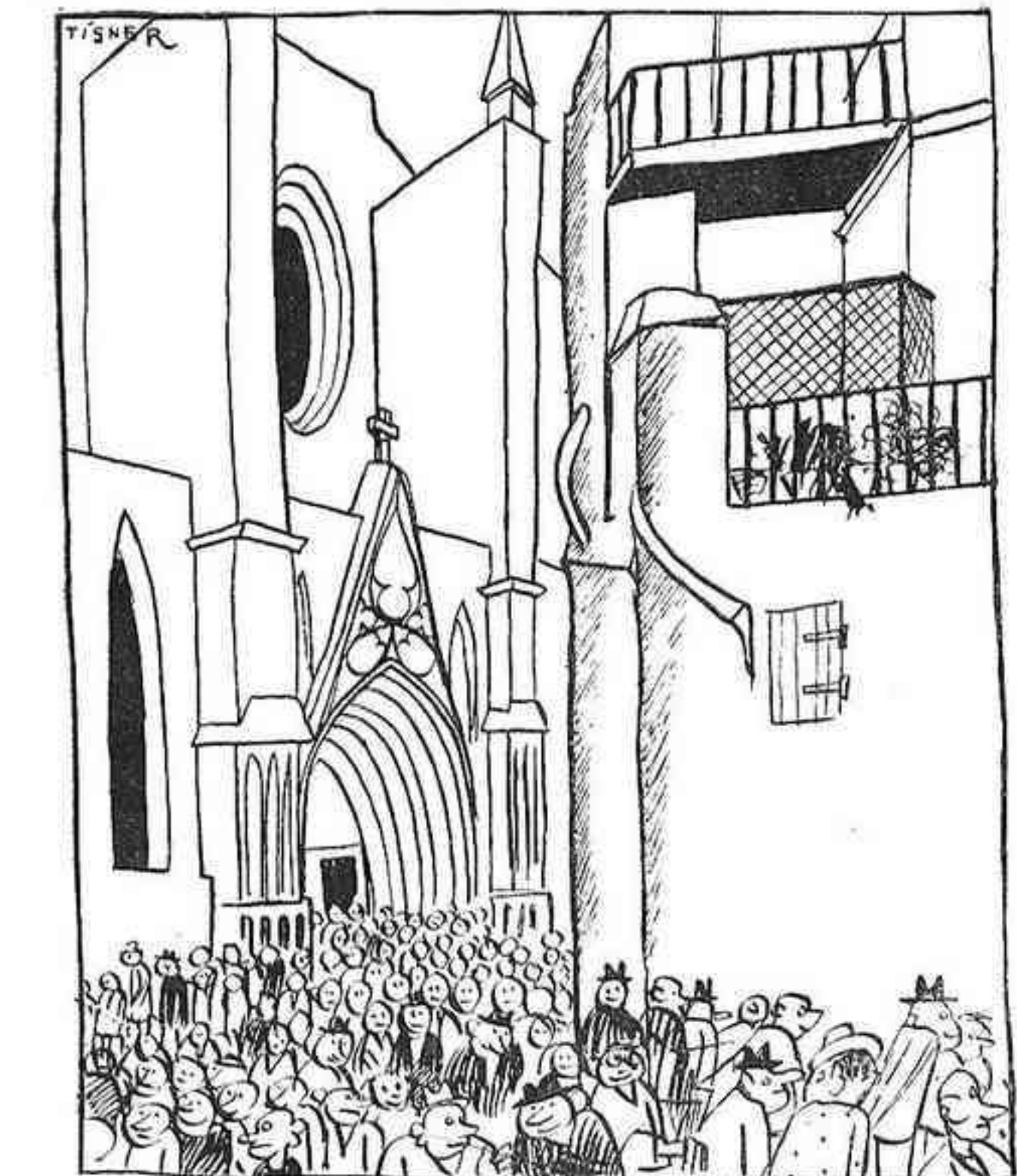
Per què? Per poc científica? No, senyors: per immoral. Fins ara havíem cregut que l'Acadèmia de Ciències era una Acadèmia de Ciències, però ens ha resultat una Junta de Dames.

CAMISES ALTA NOVETAT
ASSORTIT MÀXIM
SEMPRE DANIEL'S

Bona part de la crítica barcelonina va prologar, amb santa indignació, la distinció de *Gran Cruz* que es distingiren Prudenci Bertrana, autor de *Josagar*; Ignasi Agustí, autor de *Diagonal*, i Cirera Sormaní, que també es fa dir Maria Bonshoms, i que és autor d'un llibre (jesussos...!) titulat *Les meves amigues les roses*.

La moral, doncs, està salvada.

PHILIPS
COMPTAT
LLARGS TERMINIS
RADIO UNIVERSITAT

A L'OMBRA DE SANTA MARIA DE LA MAR
—Ha sentit quines cosotes ha dit?
—No sé què espera l'Acadèmia de Ciències per a intervenir.

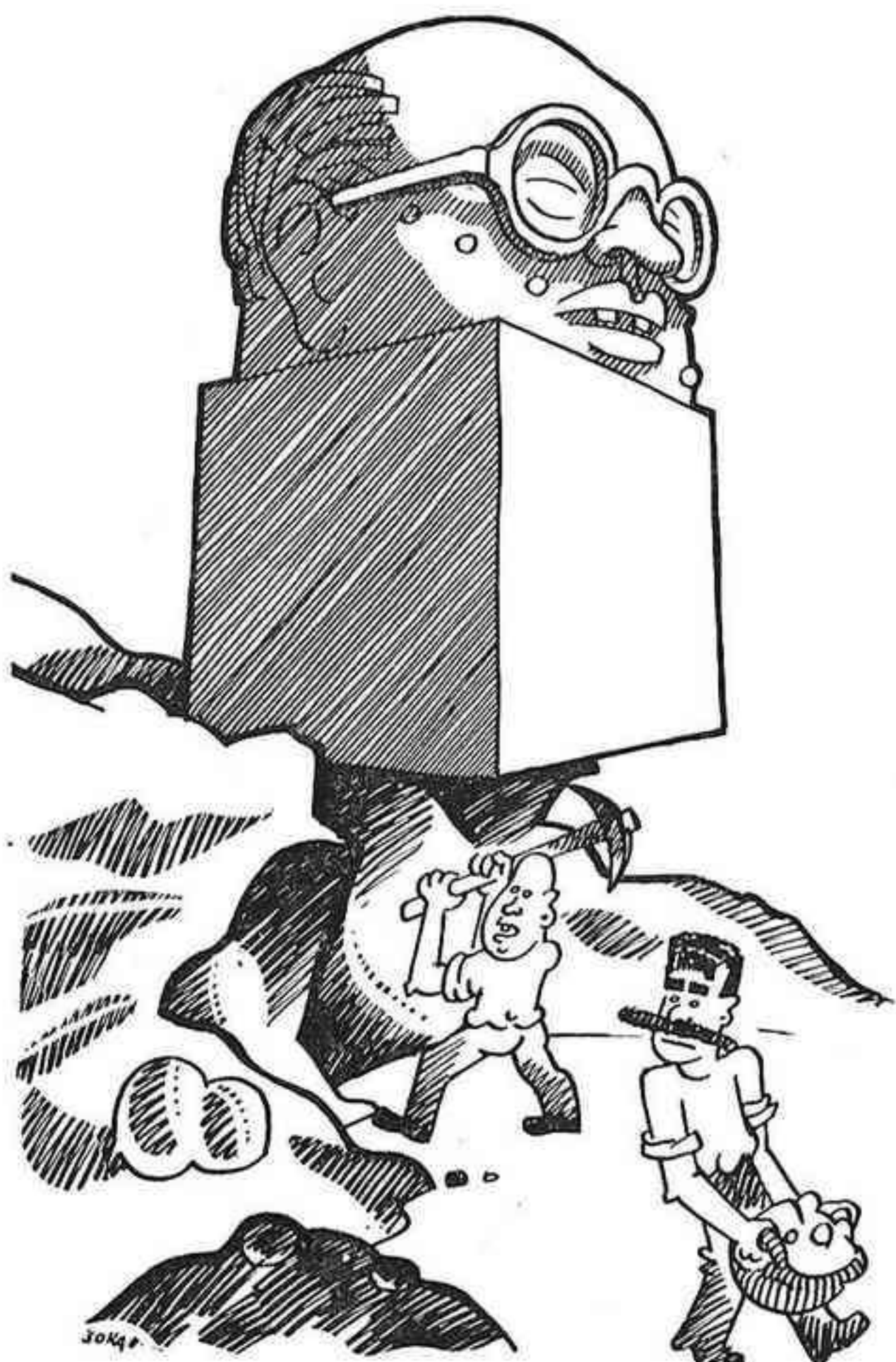
NOVA URBANITZACIO (FINCA TORRE DEL BARÓ)

Quaranta milions de pams quadrats de terreny dintre el terme municipal de Barcelona es dividiran en SOLARS per a la construcció de Cases, Xalets, al comptat i a terminis de 10 a 20 anys. En inaugurar aquesta Urbanització donem com a REGAL

200 solars a 10 cèntims el pam quadrat

Lliure de despeses d'escriptura i plans

Despaix: **Corts Catalanes, 602, 4. rt - Telèfon 2'E09**

—Vina, vina!; piquem tots dos alhora, que ja està a punt de caure.

«CULTE I CLERECIA»

Caritat cristiana

El Matí de dijous, per boca, més ben dit, per pluma del senyor Magí Valls, aixeca la seva veu indignada contra els feligresos que donen moneda falsa o il·legítima en les captes que es fan a les esglésies a profit de l'obra del «Culte i Clerecia».

Si només ens ho haguessin contat d'una sola parròquia—diu El Matí—, no hi hauríem donat cap valor; però com que el fet es repeteix en moltes parròquies, aleshores ja pren un aspecte més seriós.

Les persones que fan això—afegim— creuen que el fet perjudiquen. Si el rector, van desentendimentat des.

Es comprèn. No els ho agrairà ni el rector, ni Déu, com escriu encertadament El Matí: Déu, que veu les nostres intencions, bones o dolentes, veu també, encara amb més facilitat, si les monedes són dolentes o bones.

Sabem d'una parròquia que recollí tanta i tanta moneda il·legítima, que, feta fondre, serví per a un objecte del culte. Aquell rector, per tal d'aprofitar aquelles monedes, hagué d'afegir-hi unes pessetes al damunt.

Si, vaja, està demostrat: qui vulgui peix, que es mulli el cul...te.

D'EL BE NEGRE de 15 de març de 1932

L'INCOMPENSIBLE RESULTAT DE LES ELECCIONS ALEMANYES

EL SENYOR PELLICENA RESULTA ELEGIT PRESIDENT

Berlin, 16. — Després d'una jornada electoral plena d'incidents i de cervesa, el resultat de les eleccions ha deixat bocobadats a tothom. No se sap si degut a la dificultat de l'idioma, que ha fet que les campanyes electorals hagin estat un caos, o a la manca de confiança que podien celebrar amb tota confiança la victòria, ha sortit de les urnes un nom unànime, solitari i triomfant: el del senyor Joaquim Pellicena i Camacho.

Diversos professors han emprès l'estudi del fenomen i quan n'hagin esbrinat les causes, aniran a Barcelona a parlar-ne davant dels socis del Conferència-Club.—Fabra.

MES DETALLS DE LA LLUITA ELECTORAL

Berlin, 13. — S'ha produït una topada violenta entre dos grups de persones, uns amb la creu gammada i els altres amb aire gammat i vestits de negre.

Finalment s'ha pogut aclarir que es tractava de dues faccions de nazis: els d'Hitler i els de Nasi de Loyola, vulgarment jesuïtes, recent expulsats d'Espanya.

UNS «POLISSONS»

Hamburg, 13. — L'arribada del doctor J. A. (ah!) Tralal ha fet molta fonolla; diu que ve a disputar les eleccions als seus contrincants Francesc Madrid i Braulio Solsona.

ABSTENCIONS NOTABLES

Berlin, 13. — Ha causat molt mal efecte que l'ex-Kaiser no hagi vingut a complir amb el seu deure electoral.

UN CATALA FAMOS

Berlin, 13. — El conegut memorialista financer de la Virreina, senyor Vidal i Guardiola, s'ha ofert a fer d'urna electoral; una guardiola gairebé pot servir tant com una urna.

A més aquest senyor oferiria l'avantatge de no trencar-se així com així, car sempre hem sentit a dir que és un financer molt sòlid.

Llegiu cada setmana
El Be Negre

orelles esgarrriades

Un home previsor

Soia el títol *Un espectador que madrega*, trobem a *El Diluvio* del dia 12 un article sobre els Jocs Olímpics de 1936, en el qual es diu, entre altres coses:

«El tenedor de la entrada número 1, en los Juegos Olímpicos de Los Angeles, en 1932, Mr. Norman N. Rantzow, de Hollywood, aspira a ostentar el mismo título en los Juegos Olímpicos de Berlín. A este efecto, encargó su entrada antes que nadie y desde luego mucho antes de que empezara la venta oficial: en septiembre de 1932.»

I a aquesta edat, encara està per Jocs?

L'advocacia galant

A La Publicitat trobem el següent anunci:

«ADVOCAT.—D. Pallerola (Domènec de Bellmunt) ha traslladat el seu despatx d'advocat (divorcis, qüestions civils i criminals, afers administratius i mercantils, consultes, etc.), a Ronda de Sant Pere, núm. 44, principal, primera. Telèfon 13909 (de 4 a 7 tarda). A les 6'30 tarda i 12 nit: AC-TUACIO.»

Aquesta actuació de les dotze de la nit es deu referir sobretot a les clientes.

Detectivesca

De la crítica de l'obra *Miss Thery*, publicada a *L'Instant* de dijous:

«Al voltant de la desaparició d'un collar, el senyor Casanova ha bastit una intriga, volent endevinar qui deu l'espectador, no ja distret, sinó intrigat, volent endevinar qui deu ésser el lladre, i com acabarà aquell misteri que, a partir de la primera escena ja el preocupa.»

I el misteri d'aquest paràgraf, qui l'aclarirà?

Qui ho ha dit?

De l'història electoral i en el transcurs de la mateixa, segons *L'Instant* de dissabte, va pronunciar aquestes paraules:

«I vingueren les eleccions municipals que han estat per algú presentades com una derrota de Liga Catalana, quan no ho fou ni de lluny. Però és veritat que vam perdre.»

Si el perdre cau tan lluny de la derrota, com diu el senyor Mentosa, preveiem que en les properes eleccions no es podrà dir tampoc que la Liga hagi estat derrotada.

Ho diu «la Vanguardia»

L'acreditat diari del senyor Gaziel publicava, diumenge, la següent notícia:

«Ayer tarde, a las siete y media, invitados por el alcalde, señor Picho y Pon, se reunieron en su despacho el gobernador general de Cataluña, señor Portela Valladares, y el comandante militar de la División, general señor Sánchez Ocaña.»

Aquestes familiaritats no estan bé, encara que es tracti d'un alcalde tan campèsiu com el senyor Pich.

Enviat especial

De *L'Instant* de dissabte:

«El nostre company Carles Sentís ha sortit cap a València per assistir a les festes que es celebren cada any per Sant Josep a la ciutat del Tíria. L'Instant ha cregut que aquestes festes tenen prou importància per a enviar-hi Carles Sentís.»

Si ho entenem bé, resulta que la revolució de Grècia no devia tenir gaire importància. Des del moment que *L'Instant* no hi va enviar ningú...

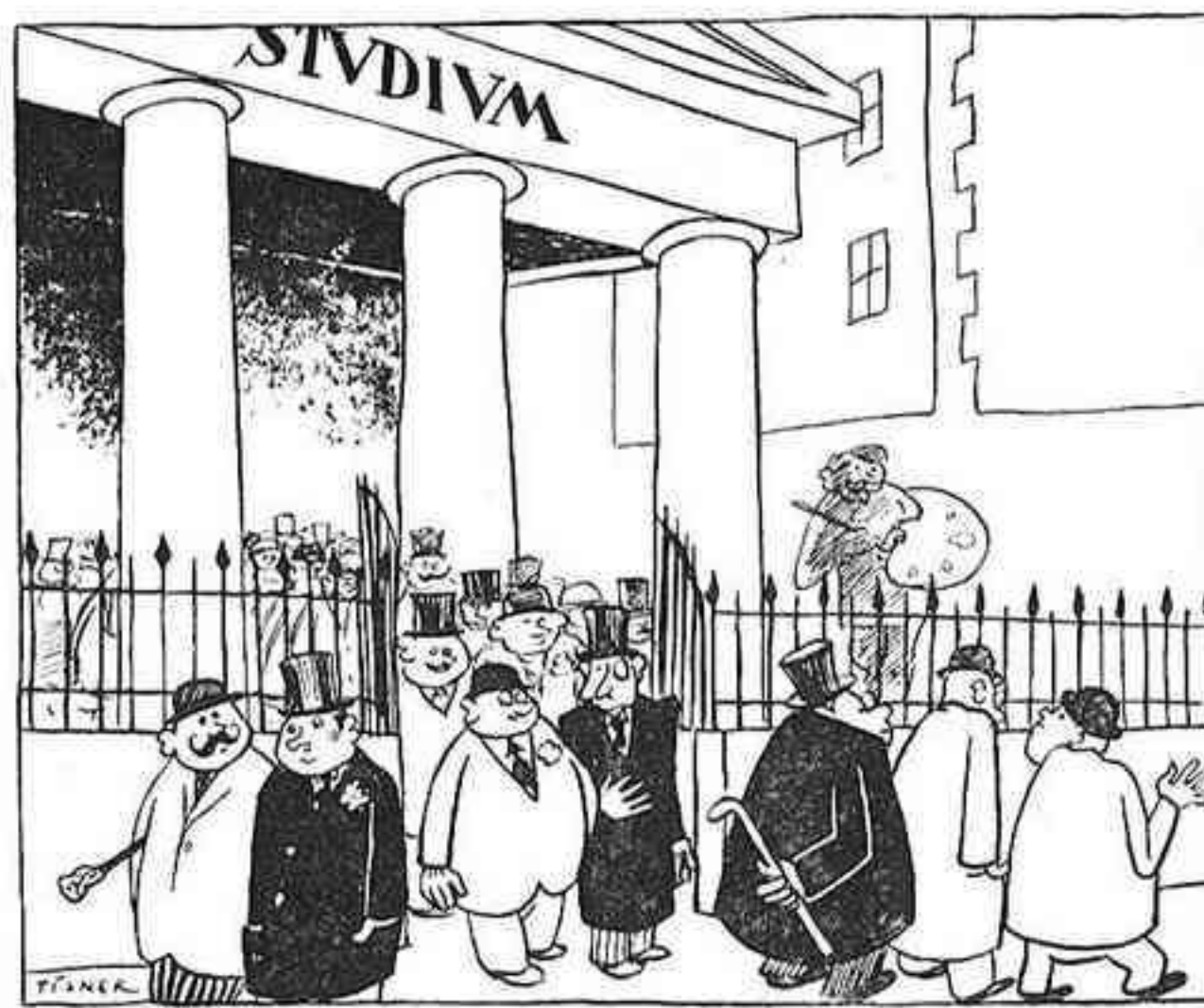
Meteorologia?

Un títol d'*El Dia Gráfico* de dimecres passat:

NUEVE EN NIMES

S'ignora si entre aquests nou hi havia En Màrius Aguilar.

CAMISERIA I SASTRERIA
ULTRAMODERNA, DANIEL'S
RAMBLA CATALUNYA, 13

L'ASSEMBLEA DE LA LLIGA

Acabà l'acte i els concurrents desfilaren amb el major entusiasme. (Del Full Oficial.)

—No troba que En Cambó ja està més assossegat?
—Naturalment! Si hagués durat gaire això d'haver de fer catalanisme, tots hi hauríem deixat els ossos!

Els efectes de l'alcohol

No som pas nosaltres que ens ho inventem. Tota la premsa ho ha dit. Bastà tan sols que a les Corts es destapés l'afer dels alcohols perquè les seves conseqüències es fessin sentir immediatament.

Veiem, per exemple, què diu un diari tan seriós com *El Matí*:

El Sr. CASANUEVA. — Es posa a discussió el dictamen de la Comissió de Finances sobre el projecte de llei modificant les quotes tributàries d'alcohols. (Ocupen el banc de la Comissió els diputats que la formen.)

Quan es va a posar a discussió el dictamen, se sent un escàndol i es veu que discuteixen acaloradament el senyor Ruiz Valdepeñas i el ministre de Finances, que sembla que van a pegar-se. Alguns diputats que es troben a la barana s'interposen per a evitar una agressió.

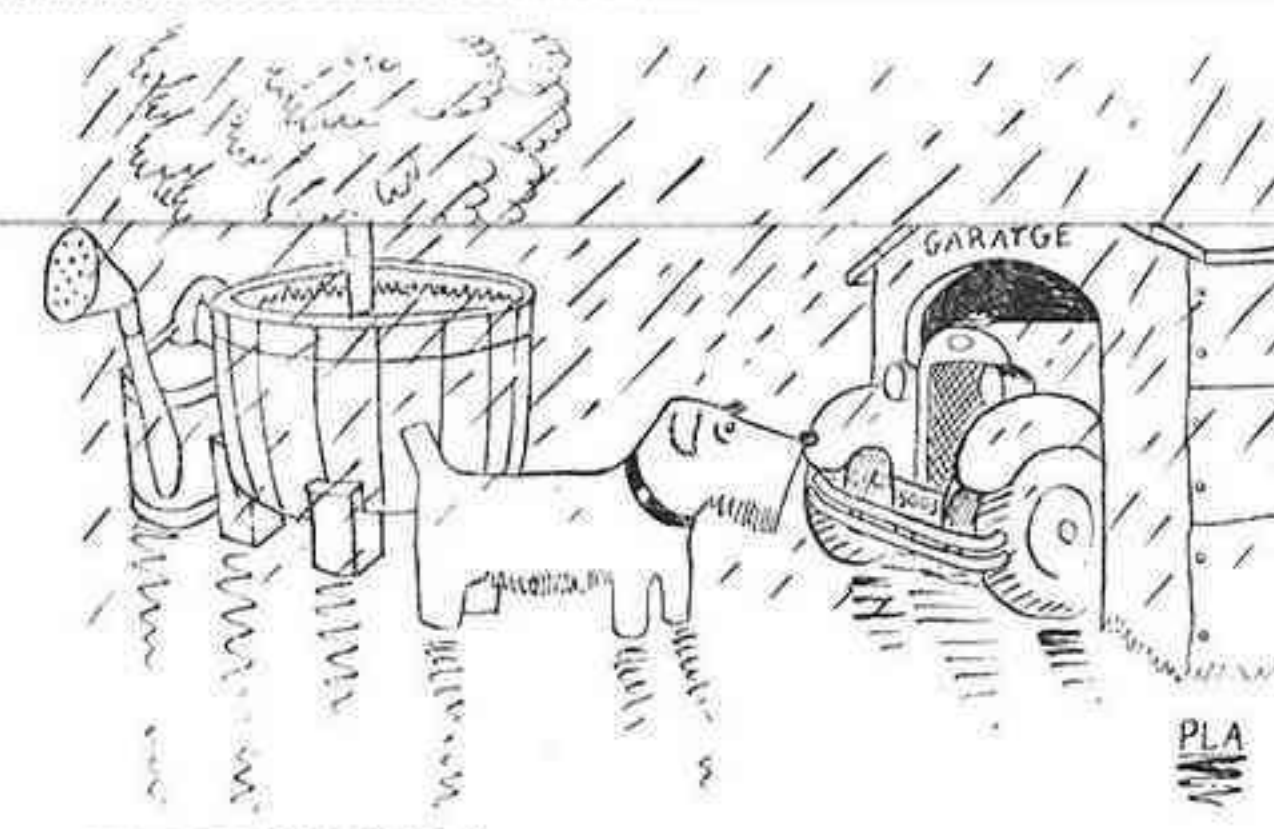
Es comprèn que tractant-se d'alcohol el Valdepeñas se sentís particularment al·ludit. Però els efectes són generals:

El Sr. GUERRA DEL RIO diu que cal la seva intervenció per dir que tots han de contenir-se, àdhuc els diputats del partit radical.

Però, el que pot el vici! Mireu el que li passa a l'austeríssim diputat de la Ceda senyor Ruiz Valdepeñas tant bon punt ensuma l'alcohol:

(En l'espai comprès entre la Presidència i la porta esquerra de sortida, es forma un novit grup de diputats. De sobte es veu que el Sr. Valdepeñas és sostingut per diversos diputats. S'ha produït un nou incident amb el senyor Marraco. En tot l'hemicle quedent grups de diputats que discuteixen. Són les 8'20.)

Llàstima que en aquesta sessió no pogués assistir-hi el senyor Aiguader! El seu cognom hauria estat una lúcida advertència. Ja que no fou possible, fem vots perquè en una pròxima ocasió, quan s'hagi de tractar d'alcohols es tractarà, a continuació, de l'amoniac.

ELS COTXES D'ARA

Boby. — M'han pres la barraca!

Història d'Espanya

(Continuació)

seis años de gloria suya y un día de gloria cristiana.

LECCION 8.ª

RECONQUISTA: PRIMER PERÍODO (718-1037)

54. ¿A qué se llama Reconquista? — Llamase Reconquista a la lucha de ocho siglos que sostuvo España contra los musulmanes.

55. ¿Cómo puede dividirse la historia de la Reconquista? — La historia de la Reconquista puede dividirse en regiones y períodos.

56. ¿En qué regiones se divide el campo de la Reconquista? — El campo de la Reconquista comprende de dos regiones: la primera está formada por los reinos de Asturias, León y Castilla; y la segunda, por los reinos de Navarra, Aragón y el condado de Barcelona o Cataluña.

57. ¿Qué períodos comprende? — La Reconquista comprende tres períodos en ambas regiones: el primero, desde don Pelayo hasta la primera unión de León y Castilla, en tiempo de Fernando I de Castilla (1037), y hasta Ramón Berenguer I, de Cataluña (1035); el segundo hasta la segunda unión de León y Castilla, en tiempo de San Fernando de Castilla (1230) y hasta Jaime I el Conquistador, de Aragón (1213), y el tercero hasta la expulsión de los árabes por los Reyes Católicos (1492).

58. ¿Cómo empezó la reconquista de la primera región? — La reconquista de la primera región empezó con la victoria de Covadonga (718), en que se immortalizó don Pelayo. Después de esta victoria, don Pelayo fué nombrado rey de la naciente monarquía de Asturias.

59. ¿Qué otros soberanos se hicieron memorables en la monarquía de Asturias? — Además de don Pelayo, en la monarquía de Astu-

rias se distinguieron: don Alfonso I el Católico, que hizo una famosa expedición hasta el Centro de la Península; Alfonso II el

(Seguirá)

RESTAURANT «GLACIER»

POLLASTRO ALLO SPIEDO

BOTA MAGICA 30 ANYS

VISITEU EL RESTAURANT DE MODA «GLACIER»

RAMBLA DEL MIG, 19 PLÇA FRANCESC MACIÀ, 3

TELÈFON 22503 BARCELONA

(Diu que les aigües del Llobregat baixen salades)

—Amb oli regues els ensiams?
—Es clar; així ja els cullo amants!

Els automòbils fantasmes del Passeig de Gràcia aviat seran rifats.

Als compradors de números d'aquest sorteig ja fa dies que se'ls rifen.

Diumenge que ve, Freddy Miller boxarà amb la Monyas a l'Estadi de Montjuïc.

Pròximament, sensacional acon-teixement: el «padre» Laburu i Berta Singerman mano a mano!

L'esdeveniment tindrà lloc a la plaça Monumental. Duració: quaranta hores.

Serà radiat amb comentaris de Toresky.

El Miliu es quedarà a casa per no sentir aquelles cosotes.

Ha estat demanada la mà de la Gran Creu de Beneficència.

Existeix un projecte de regulador del règim transi-

A l'assemblea general de la Lliga es va prendre un sol acord per aclamació: el de que els mitjons Moltfort's són «s millors».

Hitler ha pogut riure's del Trac-

GRANJA ROYAL

Gran èxit de la formidable

Crazy Boys Orchestra

Als tes i sortides de

Teatre

De 10 a 12 nit

SEXTET TOLDRA

Sempre DANIEL'S

Corbates GRANDMOND